

A MAGYAR KÖZLÖNY MELLÉKLETE
2020. június 22., hétfő

Tartalomjegyzék

V. A Kormány tagjainak rendeleteihez tartozó indokolások

Végző előterjesztői indokolás a jogi szakvizsgáról szóló 5/1991. (IV. 4.) IM rendeletnek és az egyes igazságügyi tárgyú miniszteri rendeleteknek a koronavírus elleni védekezéssel összefüggő módosításáról szóló 3/2020. (IV. 21.) IM rendeletnek a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő módosításáról szóló 7/2020. (VI. 17.) IM rendelethez	1042
Végző előterjesztői indokolás a pártfogó ügyvéd, az ügygondnok és a kirendelt védő részére megállapítható díjról szóló 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet és az egyes büntetőeljárási cselekményekre és a büntetőeljárásban részt vevő személyekre vonatkozó szabályokról szóló 12/2018. (VI. 12.) IM rendelet módosításáról szóló 8/2020. (VI. 17.) IM rendelethez	1043
Végző előterjesztői indokolás a veszélyhelyzet megszűnésével kapcsolatos egyes közlekedési képzésekkel összefüggő szabályokról szóló 19/2020. (VI. 17.) ITM rendelethez	1047

V. A Kormány tagjainak rendeleteihez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

a jogi szakvizsgáról szóló 5/1991. (IV. 4.) IM rendeletnek és az egyes igazságügyi tárgyú miniszteri rendeleteknek a koronavírus elleni védekezéssel összefüggő módosításáról szóló 3/2020. (IV. 21.) IM rendeletnek a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő módosításáról szóló 7/2020. (VI. 17.) IM rendelethez

A Tervezet a veszélyhelyzet kihirdetéséről szóló 40/2020. (III. 11.) Korm. rendelet szerinti veszélyhelyzet (a továbbiakban: veszélyhelyzet) megszűnésével összefüggésben rendelkezik a jogi szakvizsgáról szóló 5/1991. (IV. 4.) IM rendelet (a továbbiakban: Szakvizsga rendelet) és az egyes igazságügyi tárgyú miniszteri rendeleteknek a koronavírus elleni védekezéssel összefüggő módosításáról szóló 3/2020. (IV. 21.) IM rendelet (a továbbiakban: Módr.) módosításáról. A Szakvizsga rendelet a veszélyhelyzet idejére átmeneti rendelkezésekkel egészült ki, amelyek biztosították, hogy a vizsgáztatás a járványügyi intézkedések betartásával a személyes találkozások számának csökkentése és a távolságtartási szabályok érvényesülése mellett folytatódhasson. A veszélyhelyzet megszűnésével egyes rendelkezések változatlan fenntartása továbbiakban is indokolt, járványügyi készültség esetén pedig a vizsgák megszervezésének és lebonyolításának rugalmasabb kereteit szükséges biztosítani. A Tervezetben a jövőre nézve szükséges a továbbiakban is meghatározni, hogy a veszélyhelyzet ideje alatt a részmunkaidős foglalkoztatást teljes munkaidőben töltött joggyakorlatként kell figyelembe venni, valamint hogy a valamennyi részvizsgák teljesítésére előírt határidőbe a veszélyhelyzet ideje értelemszerűen annak megszűnését követően sem számít bele. A járványügyi készültség elrendelésének szabályait törvény állapítja meg, elrendelése esetén azonban indokolt lehet, hogy a veszélyhelyzetre tekintettel bevezetett eljárási megoldások a megfelelő változtatásokkal alkalmazhatóak legyenek. Ezek közé tartozik, hogy a vizsgáztatási időszak a Szakvizsga rendelet általános szabályaihoz képest eltérően állapítható meg, vagy az utazások számának csökkentése érdekében az írásbeli vizsgák Budapesttől eltérő helyszínen is megszervezhetőek. Utóbbi esetben a Budapesttől eltérő vizsgahelyszínre a lakóhelye vagy tartózkodási helye alapján beosztott vizsgázó 3 munkanapon belül kifogásolhatja a vizsga helyszínét. Járványügyi készültség idején korlátozható a vizsga helyszínén egyidejűleg tartózkodó személyek száma, abban az esetben pedig, ha egyedi járványügyi intézkedésre tekintettel a szóbeli vizsga ilyen módon sem tartható meg lehetőség marad elektronikus eszközök igénybevételel videokonferencián keresztüli vizsgáztatásra is. Ezzel összefüggésben szükséges a vizsga lebonyolításának részletszabályait a veszélyhelyzet idejére előíró 4. számú melléklet IV. alcímének módosítása, valamint rendelkezni kell arról is, hogy nem lép hatályba a Módr. 6. §-a, amely a veszélyhelyzet megszűnését követő nappal a 4. számú melléklet IV. alcímét hatályon kívül helyezte volna.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

Végső előterjesztői indokolás**a pártfogó ügyvéd, az ügygondnok és a kirendelt védő részére megállapítható díjról szóló****32/2017. (XII. 27.) IM rendelet és az egyes büntetőeljárás cselekményekre és a büntetőeljárásban részt vevő személyekre vonatkozó szabályokról szóló 12/2018. (VI. 12.) IM rendelet módosításáról szóló****8/2020. (VI. 17.) IM rendelethez**

Ezen indokolást a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja alapján az Indokolások Tárában közzé kell tenni.

Az 1. §-hoz

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 39. § (2) bekezdés c) pontja alapján a fogva lévő terhelt jogosult arra, hogy a védőjével a kapcsolatot felvegye, vele személyesen, postai vagy elektronikus úton ellenőrzés nélkül érintkezzen. Az elítélt, a letartóztatott, valamint az előzetes kényszergyógykezelt és a védője közötti elektronikus eszközzel történő kapcsolattartás részletszabályait a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (a továbbiakban: Bv. tv.) tartalmazza. Ezek szerint az elítélt és az egyéb jogcímen fogvatartott személy és a védő a fogva tartó bv. intézet által kijelölt telefonkészüléken, valamint a bv. intézet által nyújtott egyéb elektronikus kapcsolattartási formában a Bv. tv.-ben meghatározott gyakorisággal és időtartamban tarthatják a kapcsolatot. Járványügyi intézkedésre vagy egészségügyi válsághelyzettel összefüggő más ok fennállására tekintettel az elítélti jogok körének korlátozása – akárcsak a vészhelyzet idején – indokolt és szükséges lehet. Ezért a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készültségről szóló 2020. évi LVIII. törvény (a továbbiakban: 2020. évi LVIII. törvény) a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka, illetve az adott bv. intézet parancsnoka hatáskörébe a személyes kapcsolattartást korlátozását lehetővé tevő intézkedési jogköröket utal. A korlátozó intézkedések hátrányos következményei az telekommunikációs eszközök szélesebb körű használatával is enyhíthetők.

A pártfogó ügyvéd, az ügygondnok és a kirendelt védő részére megállapítható díjról szóló 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet hatályos szabályozása a fogvatartásban lévő terhelt kirendelt védője számára csak arra az esetre állapít meg díjazást, ha a terhelttel folytatott megbeszélésre a fogva tartást végrehajtó bv. intézetben kerül sor. Az Előterjesztés az új koronavírus járvány által felszínre hozott rendezetlen helyzet általános érvényű szabályozása érdekében bevezeti, hogy a kirendelt védő a fogvatartásban lévő terhelttel folytatott megbeszélésért akkor is részesüljön díjazásban, ha arra telekommunikációs eszköz használatával kerül sor. A díjazás a megbeszélés teljes időtartamára jár, annak mértéke megkezdett óránként a kirendelt ügyvédi óradíj hetven százalékának megfelelő összeg. Ha kirendelt védő több fogvatartottal folytat telekommunikációs eszköz útján megbeszélést, a díjazás minden fogvatartott vonatkozásában megilleti.

A 2–3. §-hoz

1. A 2020. évi LVIII. törvény 371. §-a a Be. 360. §-ának a módosításával teret enged a nyomozás során a digitális technológiák révén rendelkezésre álló egyéb jegyzőkönyv hitelesítési megoldások (pl. E-szemle) eljárásjogi alkalmazásának. E Be. módosítás a jegyzőkönyv hitelesítésének szabályait elválasztja a jegyzőkönyv fizikai hordozó közegétől, ezzel a jegyzőkönyv hitelesítése egyértelműen nem formai, hanem tartalmi kérdéssé válik. Az azonos szintű hitelesség biztosítása ezzel együtt az eltérő formában megjelenő jegyzőkönyv esetén más-más tevékenységet tesz szükségessé, attól függően, hogy a jegyzőkönyv papíralapú vagy elektronikusan készül, illetve az eljárási cselekményen a jelenlét fizikailag vagy telekommunikációs úton biztosított. A Be. módosítás a rugalmasság biztosítása mellett külön jogszabály tárgyává teszi, és rendeleti szintre utalja a jegyzőkönyv hitelesítési mechanizmusának a leírását, valamint azon személyek körének meghatározását, akik a hitelesítésben közreműködnek.

Az Előterjesztés e normatartalom kitöltése érdekében az egyes büntetőeljárás cselekményekre és a büntetőeljárásban részt vevő személyekre vonatkozó szabályokról szóló 12/2018. (VI. 12.) IM rendelet módosításával szabályozza a jegyzőkönyv hitelesítőinek körét, a megismerés, a lezárás és a hitelesítés eljárási folyamatát, valamint annak módszereit.

2. A Be. által meghatározott törvényi keretek között a hitelesítés rendeltetése annak igazolása, hogy a jegyzőkönyv tartalma megfelel az eljárási cselekményen törtéteknek, annak rekonstruálására alkalmas és az eljárás későbbi szakaszában – bizonyítás tárgyává tételére vagy az eljárási cselekmény tartalmának értékelésére – érvényesen felhasználható. Ennek megfelelően a hitelesítés kettős, egyrészt tartalmi, másrészt formai feladatot lát el. A hitelesítés szabályainak megsértése érvénytelenségi következményekkel jár, ami nem feltétlenül jelenti a jegyzőkönyv tartalmi érvénytelenségét, de szükségszerűen érinti a jegyzőkönyv felhasználhatóságát. A formai hiba utólag nem küszöbölhető ki, az eljárási cselekményen törtéteket más módon kell rekonstruálni. Emellett a hitelesítésnek tartalmi funkciója is van, hiszen elsősorban a jelenlévő természetes személyek észlelésén keresztül ellenőrizhető, hogy a jegyzőkönyv az eljárási cselekményen törtéteket megfelelően rögzíti. A hitelesítéssel tehát az abban közreműködők között konszenzus (vagy éppen vita) alakul ki az eljárási cselekményen törtétek, észleltektől tartalmát illetően. A hitelesítés így lényegében egy törvényi vélelmet állít fel arra nézve, hogy a jegyzőkönyv tartalma helyes. E vélelem megdönthető, ami nem feltétlenül érinti a hitelesítés formai érvényességét. Egy érvényesen hitelesített jegyzőkönyv kiegészítése, kijavítása is indokolt lehet, amely során a jegyzőkönyvtől független eszközök felhasználásával (felvétel megtekintésével, eljárási cselekmény, pl. szemle megismétlésével, az eljárási cselekményen részt vevők tanúkénti kihallgatásával stb.) történik meg a hitelesítés tartalmának korrigálása.

A jegyzőkönyv hitelesítése – az eljárási cselekményt lefolytató személyek mellett azoknak a jelenlévő személyeknek a feladata, akik számára – büntetőeljárási résztvevőként – a Be. az eljárási cselekményen jogokat biztosít vagy kötelezettséget ír elő, így az általuk előadottak, észleltektől potenciálisan a jegyzőkönyv tartalmi részévé válnak, és ugyanúgy jelentősége lehet a hallgatásuknak, észlelésük elmaradásának is. Az Előterjesztés ezért a Be. korábbi szövegétől eltérően nem csak a nevesített bizonyítási eszközt szolgáltató gyanúsított, tanú, illetve az ezeket közvetítő tolmács számára ír elő aláírással egyenértékű tartalmi hitelesítést, hanem az elhangzottak hitelességének ugyanilyen jelentőséget tulajdonít más résztvevő esetén is. Nem szükséges ugyanakkor a hitelesítésben történő közreműködése azoknak a személyeknek, akik nem az eljárás résztvevőjeként vannak jelen az eljárási cselekményen (pl. fogvatartottat kísérő személyzet, más hatósági vagy ehhez hasonló feladatot – így például helyszínbiztosítást, mentőszolgálati tevékenységet – ellátó személyek, járőkelők).

Mindezekre figyelemmel a hitelesítés az abban közreműködő személy azon nyilatkozataként határozható meg, hogy az általa hitelesített jegyzőkönyv tartalmát megismerte és azt a maga részéről az eljárási cselekmény megfelelő rekonstrukciójaként fogadja el. E meghatározásból szükségszerűen következik, hogy a hitelesítés a megismert tartalomra vonatkozhat csupán, vagyis a hitelesítés joghatása nem terjedhet ki a megismerést követően vagy a hitelesítést követően módosított tartalomra. Éppen ez utóbbi körülmény indokolja, hogy a hitelesítés rendszerének részét képezi a jegyzőkönyv meg nem változtatható módon történő lezárása, illetve ez is egy olyan körülmény, amelynek vizsgálatával, az ezzel kapcsolatos bizonyítás felvételével a hitelesség tartalmi funkcióját jelentő vélelem megdönthető.

3. A szabályozás a hitelesítés folyamatának egészét érintően a Be.-hez – és a hitelesítés meghatározásához is – igazodóan három fázist különböztet meg: a jegyzőkönyv megismerését, a jegyzőkönyv lezárását és a jegyzőkönyv hitelesítését. Ezen fázisok a Be. szabályai alapján – a hitelesítés tartalmi funkciójával összefüggő logikai szükségszerűség okán – az alábbi relációban állnak egymással. A hitelesítésre kizárólag a jegyzőkönyv tartalmának megismerését követően kerülhet sor. A lezárás nem lehet későbbi a legkorábbi hitelesítésnél. Ezen szabályok megsértése azt eredményezi, hogy a hitelesítés nem lehet képes a feladatát érdemben ellátni. A meg nem ismert tartalom nem hitelesíthető, hiszen ilyen esetben a hitelesítő tudattartalma nem terjed ki arra, amelyet a maga részéről valóban fogadott el. A hitelesítés nem előzheti meg a jegyzőkönyv lezárását, mert ez azt jelentené, hogy a hitelesítő előzetesen járul hozzá a hitelesítést követően a jegyzőkönyvbe kerülő tartalomhoz, illetve a hitelesítés tekintetében nem lesz igazolható, hogy a jegyzőkönyv tartalma utólagosan nem változott-e meg. Amennyiben pedig az utólagos módosítás nem zárható ki, úgy a hitelesítés – önmagában – nem lehet képes betölteni a tartalmi funkcióját.

A megjelölt fázisok egymáshoz való viszonyából következik az is, hogy nem sérti a hitelesítés tartalmi funkcióját, ha a lezárásra és a hitelesítésre egy mozzanattal kerül sor, ha a megismerésre valamilyen oknál fogva a lezárást követően – de még a hitelesítést megelőzően – kerül sor.

A szabályozás a jogalkalmazók gyakorlati igényeihez igazodva lineáris megoldást tartalmaz és elsőként a megismerés biztosítását, ezt követően a jegyzőkönyv lezárását, majd annak hitelesítését írja elő, illetve írja le. Ezek közül az első szakaszban – a megismerés során – még lehetőség van a jegyzőkönyv kijavítástól, kiegészítéstől [Be. 360. § (10) és (11) bekezdése] független korrekciójára. Garanciális szempontú újítás, hogy az ilyen korrekció elutasítása esetén kötelezővé válik a kezdeményezés, illetve a kezdeményezett korrekció rögzítése. Az új jogszabályi rendelkezés alapján nem fordulhat elő jogszerűen olyan, a megismerés során a résztvevők által előadott, el nem fogadott korrekciós igény, amely nem kerül a jegyzőkönyvbe. Magától értetődő szabály, hogy a hitelesítés tartalmi funkciójához szükséges, hogy a megismerés e korrekciós indítvány jegyzőkönyvbe vett tartalmára is kiterjedjen.

A jegyzőkönyv lezárását továbbra is az eljárási cselekményt végző ügyész vagy nyomozó hatóság tagja végzi el. A lezárás funkciója az, hogy egy élesen elhatárolható cezúrát képezzen, amelyen túl már csak a kijavítás, kiegészítés intézménye útján van lehetőség a módosításra, mert a jegyzőkönyv tartalma már nem módosítható észrevétlenül. Ezt a rendeltetését a lezárás azzal töltheti be, ha arra olyan módon kerül sor, hogy a későbbiekben kétséget kizáróan igazolható, hogy utólagos módosításra nem kerülhetett sor. Az utólagos megváltoztathatatlanságot a jegyzőkönyv lezárásától kezdve kell biztosítani, amelyre a láncolat következő eleme, a hitelesítés épülhet. Az Előterjesztés a magas fokú hitelesség érdekében módszertani kötöttséget mellőzve értelmezi, hogy mely eljárások lehetnek alkalmasak az utólagos módosítás kizárására.

A hitelesítés nem lenne képes betölteni a tartalmi ellenőrző szerepét akkor, ha a lezáráshoz képest nem közvetlenül, hanem a megismerés tartalmát rontó idő elteltével kerülne rá sor. Ahhoz, hogy a hitelesítés ne pusztán a Be. szellemiségével és a hitelesítés funkciójával ellentétes formai jóváhagyás legyen, szükséges, hogy a hitelesítő személyek még a hitelesítéskor is ellenőrizni tudják a jegyzőkönyv tartalmi pontosságát. Ha a hitelesítés időben eltávolodik a megismeréstől és a lezárástól, akkor az emlékek elhalványodásával az ellenőrizhetőség is elenyészhet.

A hitelesítést az eljárási cselekményt végző ügyész vagy nyomozó hatóság tagja, valamint a büntetőeljárás részt vevők végzik. Az eljárási cselekményt végző személyek hitelesítési aktusa fontos tényező, ugyanakkor nem feltétlenül érvényességi kérdés. Azokban az esetekben, amikor az eljárási cselekmény a büntetőeljárásban résztvevők által elmondottakat vagy észlelteket tartalmazza – tipikusan ilyen a gyanúsított kihallgatás, tanúkihallgatás, szembesítés – a jegyzőkönyv bizonyítási eszközbeli minősége a résztvevők által elmondottak szempontjából releváns. Ilyen esetben az eljárási cselekményt végző ügyésznek, illetve a nyomozó hatóság tagjának a jóváhagyása lényegében formális, a tartalom szempontjából a szerepe azon túl csekély, hogy a bizonyítási eszköz létrehozásában közreműködő, a folyamatot irányító – és ezért felelős – személy kiléte igazolható legyen. Az eljárási cselekményt végző szerv tagjának hitelesítése ehhez képest érdemi jelentőséggel bír azokban az esetekben, amikor a jegyzőkönyv a saját, büntetőeljárásban részt vevő személy által nem kontrollált észlelését tartalmazza (például szemle esetén).

A szabályozás a hatósági oldalon az eljárást folytató személyre telepíti a hatóság hitelességben betöltött – előbb bemutatottak szerint változó – funkciójával kapcsolatos felelősséget. A tisztességes eljárás szempontjából a hatóság oldalán jelen lévő személyek számának nincs jelentősége, feladatukat hatóságként és nem egyéni eljárási résztvevőként látják el. A jegyzőkönyv tartalmának hitelességét nem fokozhatja az a körülmény, hogy azt több hatósági tag írta alá, szemben például azzal, hogy a terhelti vallomásról készült jegyzőkönyv hitelesítésében a terhelt mellett, védője is közreműködött. Amennyiben a hatóság oldalán több személy vett részt az eljárási cselekményen és valamelyikük oldalán a jegyzőkönyv tartalmát illetően észrevétel, kiegészítés vagy kijavítás iránti igény merül fel, úgy a jegyzőkönyv hitelesítéséért felelős személy felelőssége – törvényi kötelezettsége – hogy ezt a jegyzőkönyvvezetés általános szabályai szerint rögzítse vagy javítsa. Ennek megfelelően a hitelesítésben nem szükséges sem a jegyzőkönyvvezető, sem más, a hatóság oldalán jelen lévő további személy közreműködése. Ugyanakkor a jegyzőkönyvvezetés szabályai alapján – az utólagos rekonstruálhatóság biztosítása érdekében – jelenlétük tényének feltüntetése szükséges.

A szabályozás fontos ismérve, hogy az eljárási cselekményt végző személyek oldaláról a jegyzőkönyv lezárása és a hitelesítés aktusa közötti cezúra virtuálissá válhat. Ere különösen az olyan elektronikus jegyzőkönyvek lezárása-hitelesítése esetén kerül sor, ahol a jegyzőkönyv lezárása az eljárási cselekményt folytató ügyész vagy nyomozó hatóság tagjának elektronikus aláírásával történik. Tekintettel arra, hogy a megismerésre és a lezárásra ilyen esetben sem a hitelesítést követően kerül sor – így a korábban kifejtettekre figyelemmel –, a hitelesítésnek sem formai, sem tartalmi funkciója nem sérül.

Az új szabályozás hitelesítési módszertant érintő alapjaként az Előterjesztés bevezet olyan, a korábbi papíralapú jegyzőkönyv aláírásának kiváltására alkalmas megoldásokat, amelyek az elektronikus úton készülő jegyzőkönyv vagy a telekommunikációs úton biztosított jelenlét esetén jelentős adminisztrációs tehertől szabadítják meg az érintetteket.

A hitelesítés módszereit tekintve az aláírás mellett, amely alatt a Be. 158. §-a alapján az elektronikus aláírást is érteni kell, megjelennek olyan írásbeli vagy más módon rögzített megoldások, amelyek alkalmasak a megismerés, a lezárás és az elfogadás igazolására. Annak ellenére, hogy a nyilatkozat formáját az Előterjesztés nem köti meg, a nyilatkozat tárgyából, a megismerés és az elfogadás igazolásából következően, a nyilatkozat mégis csak bizonyos keretek között lehet alkalmas a szerepének betöltésére. Egyrészt egyértelműen igazolható kell, hogy legyen, a nyilatkozat mire, mely jegyzőkönyvre vonatkozik. Másrészt a nyilatkozatból ki kell tűnnie, hogy a hitelesítésben közreműködő személy a jegyzőkönyv tartalmát megismerte, illetve annak is, hogy a tartalmával kapcsolatban nincs további észrevétele, indítványa. Végezetül a nyilatkozatnak alkalmasnak kell lenni annak igazolására is, hogy a nyilatkozat a jegyzőkönyv lezárását követően keletkezett. Ezzel összefüggésben elképzelhető, hogy a hitelesítő személyben az észrevétel a jegyzőkönyv lezárását követően, de még a hitelesítés megtörténte előtt merül fel, ezért nem nyilatkozhat arról, hogy a jegyzőkönyv tartalmát elfogadja. Ilyenkor a jegyzőkönyv pontosítására már nem kerülhet sor. Felmerülhet a jegyzőkönyv lezárásának feloldása, ugyanakkor ez a hitelesítési folyamat teljes körű újraindításával valósulhat csak meg. Nem kizárt továbbá – ha a hitelesítés megtagadására nem kerül sor – a nyilatkozatban annak rögzítse, hogy a hitelesítő milyen kiegészítéssel fogadná el a jegyzőkönyvet. Az ilyen nyilatkozat a későbbiekben a kijavításra vagy kiegészítésre tett indítványként elbírálható. Ha a hitelesítés megtörténik, a hitelesítés ilyen esetben érvényes, a nyilatkozatban megjelölt észrevétel érdemben nem különbözik a lezárást megelőző – és a jegyzőkönyvben feltüntetett – pontosítási indítvány elutasításától vagy egy, a jegyzőkönyv kiegészítésére, kijavítására irányuló indítvány elutasításától. A hitelesítő által kifogásolt jegyzőkönyvrész felhasználhatóságáról az azt értékelő bíróságnak, hatóságnak kell állást foglalnia.

A szabályozás rögzíti annak eljárásrendjét, ha a hitelesítésben történő közreműködésre köteles személy a közreműködést megtagadja. A hitelesítés bemutatott szabályozási rendje alapján látható, hogy a hitelesítés folyamatában a közreműködésre köteles személynek két funkciója van, egyrészt a megismerés, másrészt maga a hitelesítés. Tekintettel arra, hogy a hitelesítés tartalmi érvényességéhez mindkét funkció betöltése szükséges, a Be. szabályozása alapján a hitelesítésben történő közreműködés megtagadásának kell értékelni azt is, ha az érintett – csupán – a megismerést tagadja meg. Ennek megfelelően a rendeletnek a közreműködés megtagadásra vonatkozó szabályait kell alkalmazni akkor is, ha a közreműködő a megismerést és akkor is, ha magát a hitelesítést tagadja meg (vagy akár mindkettőt).

A későbbi bizonyítás szempontjából kiemelt érdek fűződik ahhoz, hogy a megtagadás körülményei mellett egyértelmű legyen az is, hogy a hitelesítés megtagadása pontosan melyik jegyzőkönyvre vonatkozik. Ezért arra az esetre, ha a megtagadásról külön feljegyzés készül, az Előterjesztés az érintett jegyzőkönyv egyértelmű megjelölése mellett a feljegyzés jegyzőkönyvvvel való együttes kezelés kötelezettségét is előírja.

4. Az Előterjesztés a nyomozás és az előkészítő eljárás részletes szabályairól szóló 100/2018. (VI. 8.) Korm. rendelet korábban hatályos 8. § (3) bekezdésével azonos tartalommal szabályozza, ha a hitelesítésben közreműködésre köteles személy az eljárási cselekmény befejezése, a jegyzőkönyv lezárása előtt eltávozik. Ilyen esetben lehetőség szerint – amennyiben annak technikai feltételei adottak – biztosítani kell a hitelesítést. Értelemszerűen e hitelesítés tartalma ilyen esetben a jegyzőkönyv azon részére terjed ki, amely vonatkozásában érvényesül a megismerés, megváltoztathatatlan, elfogadás követelménye. Amennyiben e közbenső hitelesítésre nincs mód, úgy az érintett személy jelenlétét, esetleges nyilatkozatát, észrevételét, illetve eltávozását a jegyzőkönyvvezetés általános szabályai szerint kell rögzíteni, ugyanakkor az érintett személy a hitelesítésben nem vesz részt és abban utólag sem működhet közre.
5. A hitelesítési mechanizmusok átfogó kidolgozására tekintettel szükségtelenné válik a telekommunikációs úton biztosított jelenlétre vonatkozó önálló szabályozás fenntartása a 12/2018. (VI. 12.) IM rendelet 51. § (5) bekezdésében, ezért az Előterjesztés e rendelkezést hatályon kívül helyezi.

Végző előterjesztői indokolás**a veszélyhelyzet megszűnésével kapcsolatos egyes közlekedési képzésekkel összefüggő szabályokról szóló 19/2020. (VI. 17.) ITM rendelethez**

Ez az indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXIII. törvény 18. § (1) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelenésről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A koronavírus-járvány következtében az érintett szolgáltatók, személyek nem tudták elvégezni a közlekedési bizonyítványok és engedélyek megújításával vagy meghosszabbításával kapcsolatos eljárásokat. A járványügyi veszélyhelyzeti rendelkezésekkel összhangban 2020. március 19-től visszavonásig, mintegy két hónapon át felfüggesztették a közlekedési vizsgákat. A vizsgák május második felében a korlátozások fokozatos enyhítéséhez igazodva előbb vidéken, majd Budapesten és Pest megyében is újraindultak. Az átmeneti felfüggesztés következtében például a közúti járművezetők esetében is előfordulhat, hogy egyes tanulók a képzés-vizsgáztatás területén jogszabályban rögzített határidőket nem tudják tartani, így akár a teljes képzés megismétlésére kényszerülhetnek.

Az Innovációs és Technológiai Minisztérium a rendeletben a veszélyhelyzet időtartama lejáró, képzéssel, vizsgáztatással összefüggő határidők rendezését, az engedélyek érvényességi idejének tisztázását kezdeményezi a közúti, vasúti és vízi közlekedésben is. A tervezett változtatások eredményeként önhibáján kívül senki nem kerülhet hátrányos helyzetbe, senkit nem terhelhet indokolatlan többletköltség és időráfordítás.

Az Indokolások Tárát az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Salgó László Péter.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 4.

Az Indokolások Tára hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://www.magyarkozlony.hu> honlapon érhető el.